

— Din Tăra construcțiilor comunistului pag. 2.
— Iarna 1953—1954 pag. 2.
— Lucrările conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri pag. 3.
— Recenzie — „Pentru pace trainică, pentru democrație populară” din 12 februarie 1954 Nr. 7 (275) pag. 3.

— Puternicul avânt al economiei țării din lagărul socialist pag. 4.
— Congresul general pentru apărarea păcii din Canada pag. 4.
— V. M. Molotov l-a primit pe ministrul de externe al Austriei pag. 4.
— Țările Asiei salută propunerea Uniunii Sovietice de a încheia acorduri comerciale pe termen lung și de a acorda credite pentru procurarea de

utilaj și mașini din Uniunea Sovietică pag. 4.
— Numeroase ziare vestgermane comentează favorabil problema reluării comerțului cu răsăritul pag. 4.
— Declarația comentatorului oficial englez la conferința de la Berlin pag. 4.
— Note politice — Selavi mexicani în S.U.A. pag. 4.

Glorioasa aniversare a luptelor din februarie 1933

Se împlinesc 21 de ani, de când eroicii muncitori cefești și petroliști, sub conducerea Partidului Comunist din România au dat semnalul luptei de eliberare de sub dominația regimului burghez-moșieresc, ridicându-se împotriva foametei și mizeriei, a fascismului și războiului. Luptele din februarie 1933 au rămas înscrise în istoria patriei noastre, constituind o pagină de glorie nepieritoare, de luptă hotărâtă împotriva fascismului și a războiului, pentru pace, libertate și independență națională.

Ca semn de omagiu adus acelor care au căzut în această luptă înfruntând gloanțele, în fiecare an la 16 februarie poporul nostru muncitor sărbătorește ziua cefeștilor.

Luptele revoluționare ale cefeștilor și petroliștilor din 1933, au izbucnit în condițiile crizei economice mondiale care se abătuse și asupra României burghezo-moșierești. Șomajul bătuse cu putere cuprinzând zeci și zeci de mii de muncitori. Salariile mizere scădeau necontenit, iar prețurile urcau cu repeziune. Clasele exploatare aflate la cîrma țării, sprijinite de lacheii social-democrației de dreapta, au hotărât să rezolve situația dificilă creată de criza economică, a-runcind tot greul pe spinarea maselor muncitoare, continuând cu și mai multă înfrigurare pregătirile de război.

După elaborarea planului dela Geneva din anul 1932, guvernul român burghez-moșieresc, în schimb unor împrumuturi înrobitoare, acceptaseră controlul străin asupra economiei și politicii țării. „Controlorii”, dictatorii neoficiali, reprezentanții ai trusurilor străine care își făcuseră apariția în țara noastră, au impus concedierea a 30 la sută din totalul salariatilor și introducerea celor 3 curbe de sacrificiu, ceea ce ducea la scăderea cu 60 la sută a salariilor funcționarilor publici, storcind în acest fel 200.000.000 lei „economii”. În același timp, imperialiștii, avînd sprijinul burgheziei și moșierimii au trecut la înfăptuirea infiltrării fascismului în România, netezind drumul pentru dezlănțuirea războiului de jaf și cotoptorie împotriva Uniunii Sovietice.

În fața acestei ofensive organizate, s-a ridicat cu toată hotărârea Partidul Comunist Român, chemînd la luptă. Urmind credincios linia elaborată de cel de al 5-lea Congres, partidul clasei muncitoare din țara noastră, acționînd în adîncă ilegalitate, a știut să organizeze și să mobilizeze masele, conducînd-le cu pricepere în marile lupte împotriva dușmanului de clasă. Astfel, munca politică desfășurată de partid s-a împlinit cu munca organizatorică, iar acțiunile greviste care au urmat s-au transformat într-o mare mișcare politică de mase, care a culminat cu luptele dela Grivița, înăbușite în singe de către călăii regimului burghez-moșieresc.

Cu toate pierderile avute în acest singeros masacr, Partidul clasei muncitoare a ieșit întărit. Luptele dela Grivița din 16 februarie 1933 au avut o importanță istorică excepțională în dezvoltarea mișcării revoluționare în țara noastră, pentru că ele au arat calea fascismului, fiind totodată cele dintîi lupte de masă ale proletariatului din Europa ca răspuns la instaurarea fascismului în Germania.

Cu prilejul celei de a 30-a aniversări a partidului nostru, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, spunea: „Cu toată reprimarea singeroasă a grevei dela Grivița, cu toată teroarea dezlănțuită împotriva mișcării muncitorești, măsurile de desființare a organizațiilor sindicale și înscenarea judiciară împotriva conducătorilor grevei, luptele cefeștilor și petroliștilor au constituit o manifestare hotărâtă a forței clasei muncitoare împotriva fascismului, lovind în politica de fascizare a țării și de înfăptuire a ei față de imperialism, pricinind căderea guvernului călăului Vaida și avînd ca urmare totodată întărirea influenței și legăturilor partidului cu masele, partidul însuși întărindu-se prin intrarea în rîndurile sale a elementelor celor mai combative, mai revoluționare, mai călîie în focul acestor mari lupte”.

Luptele din februarie 1933, au scos la iveală forța de organizare a clasei muncitoare, combativitatea și curajul, eroismul și dirigența sa revoluționară. În focul acestor lupte s-au călît minunatele cadre de conducere ale partidului, care au știut să păstreze neîntinat steagul de luptă al comunistilor, rezistînd torturilor și schingiunirilor puse la cale de siguranța burghezo-

moșierească, înfrîngînd și demascînd provocările oportuniștilor și reformiștilor strecurăți în rîndurile partidului.

Aniversarea a 21 de ani dela luptele cefeștilor și petroliștilor este sărbătorită astăzi în pace și libertate datorită eliberării patriei noastre de către glorioasele Armate Sovietice. Instaurînd regimul de democrație populară, poporul nostru muncitor s-a smuls pentru totdeauna din ghimarele hrăpărețe ale trusurilor imperiale din Apus, trustul astfel să păsească cu încredere în marea familie a țărilor luptătoare pentru bunăstarea oamenilor — țările lagărului păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică.

În locul unei semi-colonii, cum arăta România acum 21 de ani în urmă, patria noastră oferă azi tabloul minunat al unei țări libere și independente, stăpînită pe destinele sale, care, bucurîndu-se de sprijinul dezinteresat al Uniunii Sovietice construiește cu repeziune socialismul. În locul mizeriei, a șomajului, țara noastră pășeste azi pe drumul bunăstării materiale și culturale, își dezvoltă necontenit economia, în scopul îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Chezăsta victoriilor noastre stă în conducerea înțeleaptă a partidului nostru.

Politica intransigentă a partidului împotriva dușmanului de clasă și a oricăror abateri dela linia leninist-stalinistă constituie izvorul de seamă al succeselor clasei muncitoare. Partidul nostru a demascat și zdrobit devierea de dreapta care urmărea restaurarea capitalismului, al cărui principal exponent a fost Vasile Luca. Acesta s-a rupt de clasa muncitoare și, în mod josnic, a încercat să minimizeze importanța eroicelor lupte din februarie, în care și-au dat viața sute de muncitori. Luca a prezentat aceste lupte drept o provocare la siguranță, înfrîcînd în acest scop să submineze încrederea clasei muncitoare în capacitatea ei de a se elibera de sub jugul capitalismului.

Hotărârile adoptate la prima constituire a cefeștilor din februarie 1933, au constituit o cultură însemnată în lupta pentru organizarea mai temeinică a transportului feroviar, cit și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al muncitorilor cefești. În anul care s-a scurs, la C.F.R., a fost introdus noul sistem tarifar de salarizare, a înecat într-o mare măsură fluctuația cadrelor care frîna dezvoltarea transportului feroviar, s-a dezvoltat mișcarea cîineștilă, a fost introdusă pe scară mai largă marșrutizarea trenurilor. Au fost construite noi linii ferate, tot mai multe locomotive, vagoane de călători și marfă, etc.

Ca urmare a succeselor obținute a crescut necontenit nivelul de trai al muncitorilor feroviar. În anul 1953 au fost construite numeroase locuințe, sanatorii, cluburi muncitorești, etc. În anul care a trecut, grija pentru om a continuat să stea în centrul preocupărilor partidului și guvernului. Astfel, peste 40.000 de muncitori și funcționari, precum și numeroși copii ai muncitorilor din C.F.R., au fost trimiși, la stațiunile balneo-climaterice pentru tratament medical sau cîlnă. Anul 1954 oferă noi perspective în ceea ce privește creșterea nivelului de trai al muncitorilor cefești și al întregii noastre populații muncitoare dela orașe și sate.

Cea de a 21-a aniversare a eroicelor lupte din februarie 1933, care coincide cu ziua cefeștilor, are loc în condițiile luptei hotărîte a poporului nostru muncitor pentru traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953, program care va duce și mai departe la dezvoltarea economiei naționale, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii dela orașe și sate. În lupta mărșăla pentru realizarea acestor măsuri, muncitorii cefești sînt chemați să fie în primele rînduri. Ei au datoriat să continue cu aceeași abnegație lupta, pentru ca transporturile pe calea ferată să funcționeze cu precizia unui mecanism, să facă totul pentru lichidarea birocratismului, a rutinei și delăsării acolo unde aceste lacune încă se mai manifestă.

Mobilizînd toate forțele creatoare în lupta pentru ridicarea transporturilor pe o treaptă tot mai înaltă, muncitorii cefești vor obține noi și noi succese pe acest drum, spre țelul înalt la care au visat luptătorii cefești și petroliști din februarie 1933: fărîrea României noi, bogată și înfloritoare.

Prin regiunea noastră

O nouă întovărășire în raionul Sînicolaul Mare

În urma muncii de lămurire dusă de către organizația de bază în rîndurile țăranilor muncitori din comuna Teremia Mică, raionul Sînicolaul Mare, 40 de familii de țărani săraci și mijlocași s-au unit pentru a lucra pămîntul în comun în vederea cultivării de legume și zarzavaturi, formînd o întovărășire tip T.O.Z.

Imediat după formarea întovărășirii, membrii acesteia au încheiat contract cu cooperativa pentru cultivarea de legume și zarzavaturi, conștienți fiind că în acest fel vor contribui la buna aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe. Ei sînt hotărîți a lucra pămîntul după regulile agrotehnice înalte, pentru a obține producții cit mai mari.

Întovărășii au numit în fruntea comitetului de conducere, ca președinte, pe tov. Iosif Franck, care a dus o vie muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori pentru formarea întovărășirii.

Printre țăranii întovărășiți care au sprijinit mult acțiunea de inițiere a întovărășirii sînt tovarășii Martin Samson, Matei Wînghi, Martin Ferling și alții.

Constantin Timșa, coresp.

Pregătiri în vederea campaniei agricole de primăvară

Cu fiecare zi ce trece, ne apropiem de începerea campaniei de primăvară. Această campanie trebuie începută la timp și în cele mai bune condiții, pentru a se putea asigura o recoltă bogată care va duce la o ridicare simțitoare a nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Organizația de bază și statul popular al comunei Teremia Mare a luat o serie de măsuri concrete, menite să asigure începerea la timp și în bune condiții a campaniei agricole de primăvară. Astfel, pentru a asigura repararea uneltelor agricole ale țăranilor cu gospodării individuale, statul popular a pus la dispoziția acestora două ateliere de fierărie.

Pentru ca în acest an să se însămințeze numai semințe selectate, statul popular a pus la dispoziția țăranilor muncitori două selectoare, care și-au început activitatea.

O deosebită grijă în această direcție manifestă agentul agricol Francisc Saidel, care duce o muncă de teren neobosită, îndrumînd pe țăranii muncitori să-și pregătească semințele, uneltile agricole, etc.

Deasemenea ei îndrumă pe țăranii muncitori să facă probe de germinație la semințele care vor fi însămințate.

Secretarul organizației de bază din comuna Teremia Mare a instruit agitații, care deslășoară o rodnică muncă de lămurire în mijlocul țăranilor muncitori, pentru ca aceștia să aibă asigurat din timp toate cele necesare începerii campaniei de primăvară.

Deputații comunali, îndrumați de către comitetul executiv al statului popular, deslășoară o vie activitate în acest scop în circumscripțiile lor.

Chiaburii li s-a pus în vedere să-și repare uneltile agricole și să-și selecționeze semințele, ca nu cumva în toul campaniei să spună că nu au cu ce ieși la lucru.

Privind cu toată seriozitate importanța începerii la timp a campaniei agricole de primăvară, țăranii muncitori din Teremia Mare vor asigura o recoltă bogată în acest an, care va îmbunătăți nivelul lor de viață, material și cultural și totodată vor contribui la asigurarea pînii celor ce muncesc de la orașe și sate.

În sprijinul culturalizării maselor

După exemplul Asociației Unionale pentru Răspîndirea Cunoștințelor Politice și Științifice, din U.R.S.S., Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii, are sarcina de a contribui la propagarea cunoștințelor științifice despre natură și societate în masele largi ale oamenilor muncii din țara noastră.

Răspîndirea cunoștințelor științifice despre societate și om, face parte din lupta ideologică dintre materialism și idealism, dintre concepția înaintată despre lume a clasei muncitoare și concepția reacționară a clasei exploatare.

Propagînd adevărul științific asupra naturii și societății, SRSC inițiază lupta pentru organizarea mai temeinică a transportului feroviar, cit și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al muncitorilor cefești. În anul care s-a scurs, la C.F.R., a fost introdus noul sistem tarifar de salarizare, a înecat într-o mare măsură fluctuația cadrelor care frîna dezvoltarea transportului feroviar, s-a dezvoltat mișcarea cîineștilă, a fost introdusă pe scară mai largă marșrutizarea trenurilor. Au fost construite noi linii ferate, tot mai multe locomotive, vagoane de călători și marfă, etc.

Ca urmare a succeselor obținute a crescut necontenit nivelul de trai al muncitorilor feroviar. În anul 1953 au fost construite numeroase locuințe, sanatorii, cluburi muncitorești, etc. În anul care a trecut, grija pentru om a continuat să stea în centrul preocupărilor partidului și guvernului. Astfel, peste 40.000 de muncitori și funcționari, precum și numeroși copii ai muncitorilor din C.F.R., au fost trimiși, la stațiunile balneo-climaterice pentru tratament medical sau cîlnă. Anul 1954 oferă noi perspective în ceea ce privește creșterea nivelului de trai al muncitorilor cefești și al întregii noastre populații muncitoare dela orașe și sate.

Cea de a 21-a aniversare a eroicelor lupte din februarie 1933, care coincide cu ziua cefeștilor, are loc în condițiile luptei hotărîte a poporului nostru muncitor pentru traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953, program care va duce și mai departe la dezvoltarea economiei naționale, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii dela orașe și sate. În lupta mărșăla pentru realizarea acestor măsuri, muncitorii cefești sînt chemați să fie în primele rînduri. Ei au datoriat să continue cu aceeași abnegație lupta, pentru ca transporturile pe calea ferată să funcționeze cu precizia unui mecanism, să facă totul pentru lichidarea birocratismului, a rutinei și delăsării acolo unde aceste lacune încă se mai manifestă.

Mobilizînd toate forțele creatoare în lupta pentru ridicarea transporturilor pe o treaptă tot mai înaltă, muncitorii cefești vor obține noi și noi succese pe acest drum, spre țelul înalt la care au visat luptătorii cefești și petroliști din februarie 1933: fărîrea României noi, bogată și înfloritoare.

Sprijinirea campaniei alegerilor de deputați în satele populare.

Aceste sarcini au fost traduse în viață prin munca desfășurată cu mult interes. Astfel s-au organizat diferite cluburi de conferințe care urmăreau tratarea unor anumite probleme în întreprinderi și instituții ca la Banca R.P.R. Arad, la fabricile „7 noiembrie”, „30 decembrie”, „Flamura Rosie”, „Iosif Ranghel” și în centrele raionale.

O permanentă preocupare a Comitetului filialei a fost lămurirea oamenilor asupra politicii partidului și guvernului.

În legătură cu Hotărârile plenarei largite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, filiala S.R.S.C. a ținut peste 200 conferințe și a organizat 10 convorbiri între oamenii de știință și țăranii muncitori din gospodării colective din Șag, Simbănteni, Sîntana, Cemei, Săturău, Felnae, etc.

O preocupare a avut SRSC și în pregătirea muncilor agricole, ținînd 1214 conferințe, în legătură cu înovizarea semințelor, germinația, foloasele însămințării la timp și cu mașini, etc.

Pentru informarea oamenilor muncii asupra situației internaționale SRSC a organizat în instituții, întreprinderi și cîmine culturale 352 conferințe documentare.

În campania de alegeri s-a depus muncă cu roade bogate, ținîndu-se 395 conferințe. Aci s-au evidențiat subtilitățile Sînicolaul-Mare, Arad și Lipova.

Din cele 5207 conferințe ținute în 1953, 3980 au fost ținute la sate, iar la orașe 1227, s-au ținut 295 conferințe în limba maghiară, 209 în limba germană și 46 în limba sîrbă.

În activitatea SRSC un rol important au împlinit țăranii, făcînd legătura oamenilor muncii din întreprinderi, instituții și comune cu SRSC. Filiala a reușit să antreneze în muncă 378 împuterniciți. S-au evidențiat în muncă împuterniciții Popa Petru

de la CAM, Steja, de la CFR Podgoria, Orfi Iuliu de la OCL, Munteanu Gh. de la URCC și alții.

Pentru ca munca să meargă mai bine, filiala a luat măsuri pentru îmbunătățirea activității secțiilor științifice. Tov. prof. dr. Ciurea Vlorel, responsabilul coordonator al secțiilor, a căutat să imprimе muncii un caracter mai organizat, antrenînd în muncă conducerea fiecărei secții prin ședințele ținute în mod periodic.

Dacă filiala SRSC a reușit să obțină în cursul anului 1953, o serie de realizări, a avut și numeroase lipșuri.

Astfel, ea a încredințat de mal multe ori înurea de conferințe unor lectori nepregătiți, dăunînd calității muncii. Nu a existat un suficient control asupra conferințelor. Prea puține conferințe au fost însoțite de material documentar, deși Societatea dispune de material documentar. O sarcină permanentă a filialei este de a recruta și antrena în muncă masa intelectualilor cîinești, legați de popor.

În această direcție ea nu a reușit decît într-o mică măsură, să-și îndeplinească sarcinile.

Din darea de seamă asupra activității pe anul expirat a reieșit că filiala SRSC nu a avut suficient sprijin în mobilizarea oamenilor muncii la conferințe din partea Consiliului sindical regional, din partea comitetelor sindicale, din partea secțiilor culturale ale staturilor populare.

Discuțiile făcute pe marginea prezentării dării de seamă au arătat în interesul intelectualilor de a sprijini activitatea SRSC, pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

Sarcinile trasate în urma discuțiilor, pe marginea muncii depuse trebuie să constituie pentru filiala Arad a SRSC un îndemn și un ghid în munca de zi cu zi pentru răspîndirea cunoștințelor asupra naturii și societății, în masele oamenilor muncii.

Dumitru Vizitiu

Ajutorul sovietic pentru dezapezirea căilor ferate

În ziua de 7 februarie a sosit din Uniunea Sovietică prin punctul de frontieră Dornești, un puternic plug de zăpadă de 40 tone împreună cu întreg echipajul de deservire.

Feroviarii romîni l-au primit cu multă bucurie pe oamenii sovietici care au adus acest gigantic plug, cu ajutorul căruia au fost dezapezite liniile de cale ferată din șesul Moldovei. La Dornești, două locomotive românești au remorcat plugul.

Datorită muncii eroice a echipajului romîno-sovietic al plugului, în aceste două zile au putut sosit în Ru, cerești numeroase trenuri înzăpezite, între care: rîfidul 62, personalele 5006, 6002, etc. În ziua de 9 februarie, echipajul a plecat spre Chitila, deszăpezind trenurile personale 3001 și 4005.

Zilele acestea au mai sosit din Uniunea Sovietică 6 pluguri T.U.M.Z.

Vineri seara a intrat pe teritoriul R.P.R., prin punctul de frontieră Unghești, un tren ce transportă mașini sovietice care vor lua parte la lucrările de deszăpezire. Totodată a sosit în Capitală pe calea aerului un grup de 18 tehnicieni sovietici care vor lucra cu aceste mașini.

Pentru întărirea muncii de colectare

De curînd, într-o adunare deschisă a organizației de bază s-a făcut analiza muncii de colectare din comuna Șiria. În această adunare, președintele sfatului popular, tov. V. Ardelean, a expus o dare de seamă. Din aceasta a reieșit că, datorită intensificării muncii politice de către organizația de bază, sfatul popular, comisia de femei, etc., organele C.S.C., au reușit să colecteze în ultimele luni însemnate cantități de cereale.

Din discuțiile purtate asupra desfășurării muncii de colectare din comună, a reieșit că rezultatele ar fi putut fi și mai bune, dacă s-ar fi mobilizat toate forțele în vederea îndeplinirii acestei sarcini patriotice. Astfel, organizațiile U.T.M. dela gospodăria agricolă de stat și gospodăria agricolă colectivă din comună, au contribuit în foarte mică măsură la această acțiune. În același timp, nu toți agitații organizației de bază și-au îndeplinit sarcinile pe care le aveau în ce privește ducerea muncii politice.

Pentru intensificarea muncii politice s-a hotărît alcătuirea de echipe de agitații care, instruiți de secretarii organizației de bază, vor lămurii țăranimea muncitoare despre necesitatea predării cotelor de cereale.

Cei prezenți la această adunare și-au luat angajamentul să lupte cu toată hotărârea pentru îndeplinirea în întregime a planului de colectare.

Vasile Nagy, coresp.

Filmul „O scrisoare pierdută”

Începînd de ieri, pe ecranul cinematografului „Gh. Doja” rulează filmul „O scrisoare pierdută”, după comedia cu același nume a lui I. L. Caragiale. Această nouă producție a studiourilor noastre deschide drumul unei genă nelosite în cinematografia romînească: filmul spectacol. Învățănd din experiența sovietică, colectivul cineaștilor romîni în frunte cu regizorii Gică Alexandrescu, mareștru emerit al artei din R.P.R. și

Victor Ilu și un alt mare număr de frunțași ai scenei noastre, a izbutit să pună în valoare cu mijloacele artei cinematografice critica necruțătoare la adresa regimului burghez-moșieresc din nemuritoarea piesă a lui Caragiale.

În clișee: Două scene din film

Din Țara constructorilor comunismului

Conducerea unică a comerțului cu ridicata și cu amănuntul

Guvernul sovietic a luat în prezent o serie de măsuri importante care au drept scop ridicarea comerțului sovietic pe o treaptă nouă, superioară, pentru satisfacerea mai deplină a cerințelor crescânde ale populației. În acest scop a trebuit să se introducă schimbări importante în organizarea comerțului sovietic. Potrivit hotărârii guvernului U.R.S.S., organizațiile pentru comerțul cu ridicata din cadrul industriei au fost transferate Ministerului comerțului U.R.S.S. În urma acestui fapt inspecția asupra calității a intrat în competența sistemului Ministerului comerțului.

Avantajul acestei reorganizări a vânzării mărfurilor de consum popular constă în aceea că alți comerț cu amănuntul cît și cel cu ridicata se găsesc în aceeași mînă, că este asigurată deci unitatea conducerii comerțului. Au fost create condiții pentru îmbunătățirea transportului de mărfuri în toate regiunile țării, pentru organizarea mai justă a circulației mărfurilor, pentru scurtarea și ieftinirea drumului parcurs de mărfuri de la întreprinderi la magazine.

În prezent, cînd Ministerul comerțului a luat pe deplin în mînă sale problema transportului mărfurilor de la bazele de desfacere cu ridicata la rețeaua desfacerii cu amănuntul, cînd el are răspunderea completă asupra acestei probleme, Ministerul a obținut posibilitatea de a influența mai activ asupra producției mărfurilor de consum popular și de a intensifica într-o mare măsură controlul asupra calității mărfurilor produse. Statul sovietic a acordat organizațiilor comerciale dreptul de a refuza industriei ace-

le mărfuri, care nu corespund sortimentului comandat și care nu se bucură de cerere, să aplice sancțiuni materiale întreprinderilor, care încalcă contractul de livrare a mărfurilor care fabrică mărfuri de calitate inferioară.

Înaintea, cînd bazele de desfacere aparțineau ministerelor industriale, avea loc cunoscuta ruptură dintre comerțul cu ridicata și comerțul cu amănuntul. Lucrătorii de la bazele de desfacere cu ridicata porneau adesea de la interese înguste departamentale și nu de la interesele consumatorului din care motiv uneori admiteau o producție, care nu corespundea standardelor și condițiilor prevăzute de contract. Același lucru se petrecea și în practica inspecțiilor pentru calitate, alți timp cît ele se aflau în sistemul industriei.

În prezent, situația se schimbă în mod radical. Despre aceasta vorbește în mod concludent, de pildă, practica bazei de desfacere a comerțului cu textile din marele centru industrial Ivanovo. La această bază se vede că într-o oglindă calitatea muncii fabricilor textile din Ivanovo. Îndată ce baza a trecut sub conducerea Ministerului comerțului, controlul asupra calității s-a intensificat în mod simțitor. Marfa care nu a fost comandată, sau care nu corespunde standardului, nu este primită în depozitele bazei. Recepționarea țesăturilor finite începe direct la fabricile de finisare, unde baza are puncte proprii pentru controlul asupra calității. Acest lucru permite să se împiedice aducerea la bază și apoi la magazine a unei producții de calitate inferioară.

Un magazin model

ÎN CLIȘEU: O sală mare și frumoasă de la magazinul gastronomic din Moscova. Pereții ei sînt căptușiți cu marmură. Dușumeaua din granit lustruit, strălucește, iar tavanul este ca o oglindă.

Suprafața sălii este de 1.800 metri pătrați. Mărfurile care se vînd aici sînt aduse cu ajutorul a 22 ascensoare.

Pentru uzul casnic

În clișeu: un aparat în funcțiune. Vinzătoarea arată cum se întrebunțează un nou aparat electric de curățat podelele. Aici se află frigorigere, absorbitoare de praf, mașini de spălat rufe. Mărfurile stînesc cumpărătorul un mare interes.

Jucării

În clișeu: O zi însemnată: copilul împlinește doi ani. Bunica l-a luat și pe el la magazinul „G.U.M.”, pentru ca să-l cumpere un cadou: o minigă și un costum de marină. Obosit este acum nu numai nepoțelul, dar și bunica însăși. Băiatul este totuși vînzător, a ajuns în camera cu jucării pentru copil.

Crește puterea de cumpărare a oamenilor muncii din U. R. S. S.

De la începutul anului trecut, în Ținutul Primorie s-au deschis 65 de magazine, restaurante și cafenele. În anul acesta, se vor pune la dispoziția populației încă 150 de întreprinderi comerciale.

Puterea de cumpărare a oamenilor muncii din acest Ținut este în continuă creștere. Numai magazinul universal din Vladivostok a vîndut în 1953 diferite mărfuri pentru o sumă care depășește cu 20.000.000 ruble pe cea din anul trecut.

A crescut mai ales cererea de țesături de lînă, mătase naturală, covorașe, blănuri și bijuterii. Volumul total al circulației mărfurilor a sporit în această regiune cu aproape 20 la sută față de anul trecut. A crescut simțitor transportul mărfurilor

în raioanele îndepărtate ale Ținutului Primorie. Înfruntînd ploile de toamnă, ceață, vijeliile, vase încărcate pînă la refuz transportă mărfuri de primă necesitate, alimente, mobilă, materiale de construcție pentru a fi vîndute pescărilor de pe litoralul nordic.

Puterea de cumpărare a oamenilor muncii din Ucraina Subcarpatică a crescut în ultimii ani într-o importantă măsură. În cursul primelor trei trimestre ale anului trecut, circulația mărfurilor a crescut cu 15,5 la sută, în comparație cu perioada corespunzătoare a anului 1952.

În scopul deservirii mai bune a oamenilor muncii se construiesc noi întreprinderi comerciale.

În magazinele din Riga

Magazinele din Riga sînt aprovizionate zilnic cu cantități tot mai mari de diferite țesături, confecții, încălăminte, aparate de radio, biciclete și alte mărfuri. Rețeaua comercială s-a lărgit considerabil. În oraș au fost deschise peste 20 de noi magazine de mărfuri alimentare și industriale, iar pînă la sfîrșitul anului se vor mai deschide încă 23 de magazine.

În anul de după război statul a alocat peste 20.000.000 ruble pentru amenajarea piețelor colhoznice din Riga.

Industria ușoară și locală din Riga introduce pe scară largă în producție noi feluri de mărfuri și luptă pentru o calitate superioară a mărfurilor produse. De pildă, combinatul „Regas Audums” a produs aproximativ 40 de noi feluri de țesături de mătase. La fabrica de blănuri „Electra” din Riga a fost prelucrat pentru prima dată caraculul negru. Muncitorii din industria de confecții vor da în cel de al doilea semestru al anului curent peste 20 de noi modele de confecții pentru sezonul de toamnă și iarnă.

Măsuri pentru îmbunătățirea comerțului colhoznic

În ultimele hotărîri adoptate de guvernul sovietic cu privire la dezvoltarea continuă a comerțului ocupă un loc important măsurile privind dezvoltarea comerțului colhoznic. Guvernul U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S. au obligat organele sovietice și organele comerciale să ia toate măsurile necesare în scopul de a crea colhozurilor și colhoznicilor cele mai avantajoase condiții pentru vînzarea surplusurilor lor de produse agricole pe piețele colhoznice, în primul rînd în orașele și centrele industriale mari.

Comerțul colhoznic este o parte integrantă importantă a comerțului sovietic — comerț fără capitaliști și speculanți. La 1 ianuarie a. c. în U.R.S.S. existau 8.474 piețe, dintre care 4.100 piețe la orașe, iar restul în localitățile rurale. În piețele colhoznice se vînde anual o cantitate uriașă de produse.

În ultimii 7 ani statul a cheltuit un miliard de ruble pentru amenajarea piețelor. Numai în anul în curs s-au alocat în acest scop 226 milioane de ruble. Între anii 1946—52, în piețele colhoznice au fost construite 2.268 chioșcuri și aproximativ 12.000 gerete, un mare număr de frigider,

depozite, ghețării, iar într-o serie de orașe mari au fost construite piețe acoperite. Dar, creșterea impetuoasă a nevoilor populației și creșterea producției colhoznice necesită o dezvoltare mai intensă a comerțului colhoznic, înfăptuirea unor măsuri urgente pentru îmbunătățirea lui.

În conformitate cu hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S., în cursul anilor 1954—1956 se vor construi 508 noi piețe colhoznice orășenești. În piețele existente urmează să se construiască 1.500 depozite și frigider pentru păstrarea mărfurilor aparținînd colhozurilor și colhoznicilor. Se înființează 1.500 de noi stațiuni pentru controlul cărni și lapteului în completarea celor în funcțiune.

În cel mai scurt timp toate piețele vor fi înzestrate cu inventarul necesar, îmbrăcăminte specială și altele. În piețele colhoznice și pe străzile învecinate se dezvoltă comerțul de mărfuri industriale în sortimentul corespunzător cerințelor colhozurilor și colhoznicilor. Cooperației de consum i s-a permis să deschidă în piețele colhoznice orășenești magazine cu măr-

furi necesare producției și gospodăriei.

Potrivit hotărîrii guvernului sovietic și partidului comunist, în piețele colhoznice se organizează o nouă formă de comerț — comerțul cu produse agricole în consignație. De acest lucru se ocupă cooperația de consum cărreia i s-a trasat sarcina să organizeze și să desfășoare larg comerțul cu produse primite în consignație de la colhozuri și colhoznici.

Noua formă de comerț este extrem de avantajoasă atât colhozurilor cît și colhoznicilor. Comerțul în consignație asigură colhoznicilor aceleași în casării pe care le-ar obține pe piață, scutindu-l totodată de cheltuieli de transport. În perioada de muncă, niciodată colhoznicii nu-și întrerup lucrările la cîmp și totuși aducerea produselor pe piață nu scade ci, dimpotrivă, crește.

În noiembrie 1953 peste 40 de a sociații de consum republicane, de Ținut și regionale au organizat comerțul în comision cu cartofi, legume, carne și alte produse. De pildă, Uniunea republicană a asociațiilor de consum din Ucraina a și vîndut în

comision produse agricole pentru o sumă de peste 2 milioane ruble.

Buna organizare a aducerii produselor pe piață are deasemenea o importanță esențială pentru îmbunătățirea comerțului colhoznic. Ținînd seama de acest lucru, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și C.C. al PCUS au obligat Uniunea Centrală a cooperativelor de consum, Ministerul transportului auto și al șoselelor al U.R.S.S. precum și Sovietele locale să pună la dispoziția colhozurilor mașini pentru transport precum și să organizeze în orașele mari transportul produselor de colhozuri și colhoznici de la gări și porturi în piețe.

Începînd din octombrie 1953, în U.R.S.S. a fost redusă cu o treime taxa la piețe și cu două treimi a fost redusă plata pentru serviciile prestate de către piețe colhozurilor și colhoznicilor.

Toate măsurile menționate au ca scop îmbunătățirea radicală a comerțului colhoznic, contribuind prin aceasta la satisfacerea cît mai deplină a nevoilor populației, de produse agricole.

I A R N A 1953—1954

Asprimea iernii din anul acesta a atras atențiunea tuturor, și a pus multă lume la grea încercare.

Zăpada abundentă, gerul năpraznic și viscolul furios s-a revărsat asupra întregului continent european și a atins latitudini unde oamenii nici nu șiau ce este iarna și nici nu-i cunoșteau rigorile.

Țările din preajma mării Mediterane, unde cresc lămii și portocali, și unde iernile au aspectul primăverilor de la noi, și chiar nordul continentului african, s-au resimțit de furia elementelor dezlănțuite ale naturii.

Oamenii din aceste regiuni, obișnuți cu o climă dulce, au avut mult de suferit depe urma gerului, a viscolului și a zăpezii căzută în mare cantitate.

Sate și orașe au fost și sînt încă complet izolate, căile de comunicație fiind întrerupte. Avanzașele, în drumul lor, distrugneau totul, iar lupii flămînzi au pătruns în localități, în căutare de hrană făcînd victime printre oameni și animale domestice.

Republica Populară Romînă are o climă continentală în cea mai mare parte a sa. Această climă se caracterizează prin veri călduroase și ierni geroase. Amplitudinea anuală și diurnă a temperaturii este mare, adică diferențele dintre temperaturile de vară și iarnă, precum și cele dintre temperaturile de zi și de noapte sînt mari. Alte caracteristici ale climatei continentale sînt: Trecerea bruscă de la primăvară la vară, prezența celor patru anotimpuri, precipitații abundente la sfîrșitul primăverii (Iunie mai și Iunie) precum și o perioadă de secetă iarnă.

Acest climă al țării noastre este determinat de doi centri de acțiune de mare presiune atmosferică, numiți anticiclone. Unul este anticicloneleiberian, cu centrul la Verhojansk, unde s-a înregistrat cea mai scăzută temperatură de pe glob (minus 72°), numit pentru aceasta polul termic al pămîntului. Acest anticlone se prelungește pînă în centrul regiunii europene a U.R.S.S. și chiar pînă în centrul continentului. Acest anticlone se formează în timpul iernii, din cauza temperaturii extrem de scăzute, și este considerat pentru aceasta de origine termică.

Anticloneleiberian trimite mase de aer rece spre centrul și sud-estul Europei și dă naștere la scăderi mari de temperatură iarnă, în aceste regiuni, și la vîntul numit crivăț, care bate din direcția nord-est.

Anticloneleazoric, cu centrul în Insulele Azore, la naștere din cauza circulației generale a atmosferei, și pentru acest motiv este considerat de origine dinamică.

Anticloneleazoric se menține tot cursul anului și se prelungește în Europa chiar pînă în țara noastră. Prin masele de aer cald pe care le trimite și prin cerul senin care-l caracterizează, acest anticlone determină, la noi, temperaturile ridicate din cursul verii și vîntul dinspre apus, numit austru.

Acești doi anticlonei dau naștere la mișcarea maselor de aer din regiunea patriei noastre, și deci la caracterul timpului la noi.

Antagonismul dintre acești doi centri de acțiune face ca unele ierni să fie mai friguroase și altele mai călduroase. Cînd anticloneleiberian este mai puternic, acestea are preponderență și deci iernile sînt la noi mai grele. Cînd acesta este mai slab, și are preponderență anticloneleazoric, iernile sînt mai dulci.

La acțiunea acestor doi anticlonei se adaugă acțiunea zonelor de mică presiune, numite depresii, care dau naștere în marea Mediterană, din cauza temperaturilor în general ridicate, în acea regiune. Aceste depresii, în drumul lor, trec peste țara noastră, și produc precipitațiile (ploile).

Iarna aceasta și în R.P.R. s-a resimțit mult. Deși climatul la noi se caracterizează, după cum am spus mai sus, prin ierni geroase, totuși iarna anului 1953—1954 a întrecut cu mult pe cele precedente, prin gerul cumplit, cantitatea mare de zăpadă căzută și viscolul, care a spulberat în drumul său zăpada, atîngînd în Bărgan lînga de 85 km. pe oră.

În regiunile din răsăritul patriei noastre, din cauza terenului lipsit de obstacole naturale, viscolul s-a deslănțuit în toată amploarea sa. Troacele de zăpadă au atins înălțimi neobișnuite, 4—5 m. și chiar mai mult, făcînd nepracticabile pentru un timp unele căi de comunicații.

Nici avioanele n-au putut zbura din cauza statului gros de zăpadă căzută pe unele aeroporturi, care împiedica decolarea și aterizarea lor.

Regiunea Aradului, și în general

partile de apus ale țării, fiind adăpostite de șirurile munților Carpați și Apuseni au avut mai puțin de suferit, nefiind bîntuite de viscol.

Totuși, și aici gerul a fost destul de simțitor, iar zăpada destul de abundentă. Ca să ne dăm seama mai bine de caracterul acestei ierni, să comparăm unele date meteorologice înregistrate la Arad, în cele 5 ierni precedente, cu cele înregistrate anul acesta.

În știința meteorologică, se socotește zi de iarnă ziua în care temperatura cea mai ridicată nu depășește 0 grade, adică în care toată ziua temperaturile sînt negative. Aplicînd acest criteriu de clasificare, să vedem care a fost aspectul iernilor precedente, față de iarna acestui an:

Iarna 1948—1949 — 31 zile de iarnă.

Iarna 1949—1950 — 19 zile de iarnă.

Iarna 1950—1951 — Nici o zi de iarnă.

Iarna 1951—1952 — 4 zile de iarnă.

Iarna 1952—1953 — 15 zile de iarnă.

Iarna 1953—1954 — 43 zile de iarnă (numai pînă la 11 februarie).

Zăpada căzută în aceste ierni a fost de respectiv: 27 cm., 13 cm. 9 cm., 34 cm., 32 cm., 75 cm.

Înșirarea datelor de mai sus oferă desigur un contrast izbitor și arată caracterul neobișnuit al acestei ierni.

Dealtfel, încă de la 8 noiembrie 1953, iarna aceasta și-a anunțat soarta, înregistrîndu-se la acea dată — 11 grade, lucru neobișnuit în regiunea noastră, în acea lună.

Știința, în general, nu se mulțumește numai cu înregistrarea și constatarea fenomenelor, ea caută să le și explice.

La fel și meteorologia, care are ca sarcină studierea fenomenelor atmosferice, caută să explice fenomenele nu numai să le constate.

După cum am arătat mai sus, timpul la noi este determinat de antagonismul anticloneleiberian și azoric, și de depresunile din Mediterană.

Anul acesta, anticloneleiberian a avut o energie mai mare ca de obicei, iar contratele de temperatură și presiune din regiunea Siberiei și a mării Mediterane, precum și a celorlalte mări care înconjoară Europa, au fost mai puternice. Masele de aer rece din Siberia au fost impuse cu putere de presiunea atmosferică mare din acea regiune și aspirate de depresunile din Mediterană și mările care înconjoară continentul european.

Pe de altă parte, anticloneleazoric a avut o energie mai slabă ca de obicei, și nu a avut suficientă putere pentru a împinge masele de aer cald dinspre ocean spre continent, spre a preîntîmpina invazia aerului rece.

Nu este de mirare că avem unele anotimpuri care ies din comun. Acestea se mai pot repeta, deși nu putem spune că principiul periodicității este riguros aplicabil în știința meteorologiei. Odată ce atmosfera are uneori răbufniri violente, cum a fost iarna acestui an, aceasta înseamnă că ea este capabilă de a-și manifesta și altădată energia, și că nu este exclus ca și în viitor să mai avem astfel de ierni.

Omul însă, pe măsură ce progresează știința și tehnica, devine mai stăpîn pe forțele naturii, și le poate domoli, sau anula complet efectul dezastruos.

Oamenii muncii din U.R.S.S., Țara socialismului victorios, care luptă pentru modificarea naturii, au și pornit pe calea schimbării climate, prin crearea de perdele de protecție, care să stăvilească invazia aerului rece și vijeliilor.

Exemplul oamenilor sovietici putem să-l urmărim și noi, plantînd șiruri de arbori în răsăritul țării, unde nu sînt obstacole naturale în fața viscolului furios.

Cînd aceste perdele vor ajunge la maturitatea lor, de sigur că aspectul climatic va suferi modificări importante, iar locuitorii din acele regiuni nu vor mai avea de suferit, cum s-a întîmplat în ultimul timp.

După pronosticurile noastre, iarna aceasta este pe sfîrșite, și pericol de geruri puternice și viscole nu mai este.

N. PAVELOIU,
Regiunea Aradului, și în general Șeful Centrului Meteorologic Arad

COMUNICAT

Socliunea Comercială comunică pe această cale că, potrivit dispozițiilor în vigoare, întreprinderile și instituțiile care ridică cartele pe bază de proces verbal, vor prezenta cî ocazia ridicării cartelelor pentru luna martie și statele de plată din luna

ianuarie și luna februarie a. c.

Fără prezentarea statelor de sălății, gestionarii de cartele nu vor putea ridica cartele pentru oamenii muncii din întreprinderile respective.

Totodată, se vor depune și adeverințele de neavere legate în dosar.

Lucrările conferinței miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri

BERLIN. (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 februarie, în clădirea fostului Consiliu aliat de control a avut loc o ședință ordinară a miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri. Ședința a fost prezidată de G. Bidault.

Miniștrii au trecut la discutarea celui de al treilea punct de pe ordinea de zi — cu privire la tratatul de stat cu Austria.

Dezbatând ședința, Bidault a invitat în sala de ședințe delegația guvernului austriac în frunte cu ministrul de afaceri externe al Austriei, L. Figl.

În cadrul ședinței, L. Figl a dat citire unei declarații care începe cu cererea ca guvernul austriac să fie admis să participe la toate ședințele miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri, la care se va discuta problema tratatului de stat cu Austria.

Declarația lui Figl conține un apel adresat celor patru puteri de a se încheia tratatul de stat cu Austria pentru ca în felul acesta să fie restabilită o Austrie liberă și independentă. În declarație se spune în continuare că tratativele cu privire la tratatul de stat cu Austria, care au început încă în 1946, n-au fost încă definitiv încheiate din motive care nu depind de voința, în nici o măsură de guvernul austriac.

BERLIN (Agerpres). — TASS transmite:

Declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 12 februarie 1954 a conferinței de la Berlin a miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri:

Guvernul sovietic acordă o mare importanță reglementării neîntârziată a problemei Austriei.

Încheierea tratatului de stat cu Austria în conformitate cu acordurile realizate mai înainte între cele patru puteri cu privire la articolele proiectului tratatului de stat cu Austria, va duce la restabilirea unui stat austriac liber și independent. O asemenea rezolvare a problemei Austriei este în conformitate cu interesele întăririi păcii în Europa și corespunde totodată sarcinilor asigurării drepturilor naționale ale poporului austriac.

Guvernul sovietic consideră anormal faptul că de 7 ani se discută tratative cu privire la încheierea tratatului de stat cu Austria, fără să se fi realizat un acord nici până în prezent.

După cum se știe a fost nevoie de mai mult de 2 ani pentru a se cădea de acord, în anul 1949, asupra articolelor din tratatul de stat cu Austria care se referă la fostele bunuri germane, deși prevederile proiectului tratatului în această problemă corespundeau în întregime hotărârilor adoptate încă la conferința de la Potsdam, precum și celorlalte acorduri cvasi-partiale asupra problemelor politice și economice referitoare la Austria.

În 1949, U.R.S.S., Franța, Anglia și S.U.A. au căzut de acord în linii generale asupra proiectului tratatului de stat cu Austria, cu excepția câtorva articole.

O piedică serioasă în calea terminării elaborării tratatului cu Austria a fost lipsa de dorință a reprezentanților S.U.A., Angliei și Franței de a discuta o problemă strâns legată de soarta viitoare independente și libertăți a Austriei.

Guvernul sovietic consideră necesar ca S.U.A. și Anglia să-și îndeplinească obligațiile ce decurg din tratatul de pace cu Italia în privința teritoriului liber Triest. Guvernul sovietic a considerat și consideră inadmisibil ca S.U.A. și Anglia să nu-și îndeplinească obligațiile în această privință, transformând de fapt teritoriul Triestului într-o bază militară anglo-americană. Dată fiind această situație, este absolut firesc ca guvernul sovietic să se străduiască să nu se îndeplinească lucrul și cu Austria. De aceea, nu putem trece cu vederea problema teritoriului liber Triest.

Ultimii 2 ani — 1952 și 1953 — au fost folosiți aproape în întregime pentru a birui încă o piedică din calea încheierii tratatului cu Austria.

În martie 1952 guvernele S.U.A., Angliei și Franței au prezentat pe neașteptate proiectul unui așa zis „tratat prescurtat”, pregătit de ele în mod separat, fără participarea Uniunii Sovietice. Aici s-a manifestat, după cum se vede, obiceiul statornic în ultima vreme de a întreprinde acțiuni separate.

A fost neașteptat faptul că și guvernul austriac a sprijinit activ acest nou proiect care era în contradicție cu hotărârile adoptate anterior de comun acord de cele patru puteri, precum și cu poziția de mai înainte a Austriei. Astfel, nici guvernul Austriei nu poate să-și decline răspunderea pentru trădarea rezolvării problemei tratatului de stat în ultimul timp.

După cum se știe, proiectul de „tratat prescurtat”, era absolut inacceptabil pentru U.R.S.S.

În primul rând, el nesocotea problema de încheierea tratatului de pace cu Austria și pentru a se asigura cu

Astfel, declarația lui Figl este o repetare a propagandei pe care cerurile guvernamentale ale puterilor occidentale și ale Austriei, o fac de mult în scopul de a ascunde opiniei publice faptul că restabilirea unei Austrie libere și independente este trăgănată de mulți ani exclusiv din vîna „S.U.A., Angliei și Franței, precum și a cerurilor reacționare austriace care acționează în comun cu acestea. În partea din declarația lui Figl în care se vorbește despre cauzele întârzierii încheierii tratatului de stat cu Austria, se trece cu totul sub tăcere proiectul așa zisului „tratat prescurtat”, prezentat de cele trei puteri occidentale în martie 1952 și sprijinit de guvernul austriac.

Acet proiect, pe care puterile occidentale, l-au retras abia în noiembrie 1953, exclude cu bună-știință posibilitatea unei înțelegeri între cele patru puteri în problema austriacă, deoarece el nu prevedea nici un fel de hotărâri menite să ducă la restabilirea unui stat austriac cu adevărat independent și democratic, dădea cîmp liber restaurării regimului fascist în Austria și nu cuprindea prevederi referitoare la interesele economice ale U.R.S.S. în Austria. În declarație s-a cerut revizuirea unor articole din proiectul de tratat asupra cărora s-a căzut deja de acord privind interesele economice ale U.R.S.S. în Austria, și în special a articolului 35 care

DECLARAȚIA LUI V. M. MOLOTOV

porului austriac cu privire la care în proiectul de tratat de stat sînt formulate prevederi suficient de clare, stabilite de comun acord de cele patru puteri.

În al doilea rînd, prin proiectul de „tratat prescurtat” erau încălcate în mod grosolan drepturile Uniunii Sovietice recunoscute prin acordurile de la Potsdam, semnate de S.U.A. și Anglia, iar apoi și de Franța — de exemplu în ceea ce privește „fostele bunuri germane”.

Au trecut aproape 2 ani pînă cînd guvernele S.U.A., Angliei și Franței au renunțat la această idee nefelică a proiectului de „tratat prescurtat”, întocmit de ele în mod separat. Acum, după cite înțelegem noi, guvernele celor trei puteri au retras în sfîrșit din discuție proiectul de „tratat prescurtat”. De aceea, guvernul sovietic consideră cu puțință și necesar să fie făcut tot posibilul pentru grăbirea încheierii tratatului de stat.

Cum se prezintă această problemă în momentul de față?

Guvernul sovietic este de părere că în prezent există deplină posibilitate de a se restabili Austria ca stat suveran, independent și democratic, eliberînd-o de sub controlul celor patru puteri, reprezentate de comisia aliată și lichidînd toate organele create în legătură cu ocupația Austriei. Totodată, evenimentele din ultimii ani au arătat că în acest tratat trebuie să se acorde o atenție deosebită asigurării dezvoltării democratice și pașnice a Austriei ca stat independent.

În legătură cu aceasta este necesar ca în tratatul cu Austria să fie inclus un articol prevăzînd inadmisibilitatea atragerii Austriei în vreă coaliție sau alianță militară, îndreptată împotriva oricărui stat care a participat cu forțele sale armate la respingerea agresiunii hitleriste și la eliberarea Austriei și prevăzînd de asemenea inadmisibilitatea creării de baze militare străine pe teritoriul Austriei.

Acastă propunere a guvernului sovietic corespunde intereselor asigurării independenței naționale și a securității Austriei. Incluziunea unui asemenea articol asigură de asemenea împiedicarea folosirii rezervelor umane și materiale ale Austriei în interesul unor state străine. Aceasta înseamnă că Austria liberă, independentă și iubitoare de pace va fi un important factor stabilizator, în centrul Europei, ceea ce constituie o contribuție importantă la cauza întăririi securității europene.

Este necesar să ne ocupăm în continuare de unele împrejurări concrete. Guvernul sovietic nu poate să nu țină seama de faptul că cele trei puteri occidentale nu se grăbesc cu încheierea tratatului de pace cu Germania, care ar asigura dezvoltarea democratică și pașnică a întregii Germanii. Nu se poate să nu se țină seama de existența planurilor de reînviere a militarismului în Germania occidentală, în deosebi în legătură cu tratatul de la Paris cu privire la „comunitatea defensivă europeană”.

Nu se poate uita nici faptul că în ultimele decenii militarismul german, săvîrșind agresiuni în Europa, a început prin a atrage Austria, într-un fel sau altul, în blocuri militare îndreptate împotriva altor popoare europene. Aceasta a făcut ca resursele umane și materiale ale Austriei să fie folosite în ultimul război mondial — ca rezultat al Anschlussului — în scopurile agresive ale militarismului german.

Toate acestea cer să fie luate măsuri destul de eficace pentru a preveni în viitor noi încercări ale Germaniei occidentale de a înfăptui un Anschluss cu Austria și pentru a se asigura cu

prevede că Austria trebuie să plătească Uniunii Sovietice compensații pentru bunurile germane transmise de Uniunea Sovietică Austriei, precum și dreptul U.R.S.S. de a extrage petrol în Austria.

După ce Figl și-a prezentat declarația, a luat cuvîntul Eden. El a sprijinit cererea guvernului austriac de a fi admis să participe la discutarea problemei tratatului de stat cu Austria în cadrul conferinței. Eden a declarat că toate cele patru puteri participante la actuala conferință sînt pentru înfăptuirea declarației de la Moscova din 1943 cu privire la Austria:

Cele patru puteri, a spus Eden, au și realizat o înțelegere importantă în ceea ce privește 47 de articole din proiectul de tratat de stat cu Austria. Nu putem noi oare, a întrebat el, să realizăm un acord asupra celorlalte 5 articole? În același timp, Eden s-a pronunțat favorabil față de cererea cuprinsă în declarația lui Figl de a se revizui articolul 35 din proiectul de tratat de stat cu Austria, asupra căruia cele patru puteri căzuseră mai înainte de acord.

Eden a propus ca cei patru miniștri ai afacerilor externe să termine elaborarea tratatului de stat cu Austria la actuala conferință prin realizarea unui acord asupra punctelor rămase nerezolvate pînă acum din articolele 16, 27, 42, 48 și 48 bis și

adevărată independența Austriei democratice, integritatea ei teritorială și inviolabilitatea frontierelor ei.

Încă în proiectul de tratat de stat cu Austria care a fost pregătit, s-a atras atenția asupra acestei împrejurări. Astfel, în articolul 3. din proiectul acestui tratat se spune: „Puterile aliate și asociate vor include în tratatul de pace cu Germania prevederi care să asigure recunoașterea suveranității și independenței Austriei de către Germania și renunțarea de către Germania la toate pretențiile teritoriale și politice față de Austria și teritoriul Austriei”.

În proiectul tratatului discutat este un articol special cu privire la interzicerea Anschlussului. Despre acest lucru se spun, de pildă, următoarele în punctul 1. al articolului 4: „Puterile aliate și asociate declară că este interzisă o alianță politică sau economică între Austria și Germania. Austria recunoaște pe deplin răspunderea sa în această problemă și nu va intra sub nici o formă într-o alianță politică sau economică cu Germania”.

În sfîrșit, articolul 27. din proiectul de tratat de stat obligă Austria să colaboreze cu puterile aliate și asociate pentru ca Germania să nu poată întreprinde nici un fel de măsuri în afara hotarelor teritoriului german în direcția refacerii armamentului său. Însă, însemnările susamintite articole devine deosebit de clară în lumina faptelor care dovedesc că se creează o primejdie reală pentru Austria din partea militarismului care renaște în Germania occidentală. Nu putem să nu dăm atenție declarațiilor organelor de presă apropiate de guvernul Germaniei occidentale care propagă în prezent ideea rău intenționată a imposibilității unei existențe de sine stătătoare a Austriei și a necesității subordonării ei față de Germania occidentală. Acest lucru este dovedit și de declarațiile reprezentanților oficiali ai Germaniei occidentale. Monopolurile vest-germane au și început să aplice anumite măsuri practice în vederea subordonării treptate a Austriei din punct de vedere economic.

Planurile unui nou Anschluss, urzite de militarismul și revanșarismul vest-germani, se bucură de sprijin și în rîndurile unor reprezentanți ai cerurilor guvernante din Austria.

Nu putem să nu luăm în considerare acest lucru avînd în vedere mai ales că guvernele S.U.A., Angliei și Franței amînă tot mereu chestiunea tratatului de pace cu Germania, care ar asigura refacerea unității statului german și dezvoltarea lui democratică și pașnică. Încheierea tratatului de pace cu Germania, care ar exclude posibilitatea reînvierii militarismului german, ar fi cea mai importantă garanție pentru existența de stat de sine stătătoare și independentă a Austriei.

Din păcate, propunerea sovietică cu privire la pregătirea și încheierea tratatului de pace cu Germania n-a fost acceptată de reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței și problema tratatului de pace cu Germania continuă deocamdată să rămînă nerezolvată.

În situația creată, cele patru puteri — S.U.A., Anglia, Franța și U.R.S.S. — au datoriat, în interesul întăririi păcii în Europa, să ia la reglementarea problemei austriace, măsuri care să preîntîmpine încercările de Anschluss cu Austria din partea Germaniei occidentale și să asigure independența Austriei.

prin examinarea cererii delegației austriace referitoare la articolul 35.

După aceea a luat cuvîntul V. M. Molotov care a făcut o declarație asupra problemei tratatului cu Austria. După declarația lui V. M. Molotov, miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei și S.U.A., precum și delegației austriace li s-a remis textul propunerilor delegației sovietice „Despre încheierea tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrie independente și democratice”.

După V. M. Molotov, a luat cuvîntul J. Dulles. Confirmapte faptelor îndeobște cunoscute, el a pretins că Uniunea Sovietică este vinovată pentru faptul că n-a fost încheiat pînă acum tratatul de stat cu Austria și n-a fost înfăptuită declarația de la Moscova din 1943 cu privire la restabilirea Austriei ca stat liber și independent. În același timp, Dulles s-a eschivat de la analiza cauzelor care au dus la această situație. Dulles a spus că singurul obstacol în calea încheierii tratatului de stat cu Austria este lipsa de înțelegere asupra unei părți neînsemnate din articolele proiectului de tratat. El a trecut însă sub tăcere faptul că guvernele S.U.A., Angliei și Franței au fost acelea care s-au eschivat ani de-a rîndul sub diferite prețexți de la discutarea acestor articole asupra cărora nu s-a căzut de acord, iar apoi au făcut în ge-

neral cu nepuință orice discutare a problemei Austriei, prezentînd faimosul lor „tratat prescurtat”.

Dulles a declarat că el susține propunerea prezentată de Eden.

Referindu-se la propunerile prezentate la 12 februarie de delegația sovietică, Dulles a declarat că și va spune părerea asupra lor ulterior.

A luat apoi cuvîntul G. Bidault, care a afirmat că delegația franceză intenționează să contribuie la încheierea tratatului de stat cu Austria. El s-a alăturat de asemenea propunerii lui Eden. Bidault a adăugat că intenționează să se ocupe ulterior de propunerile prezentate de Molotov în problema discutată.

La sfîrșitul ședinței, Bidault, care prezida, a spus că trebuie rezolvată chestiunea participării delegației austriace la discutarea problemei tratatului de stat cu Austria în cadrul conferinței celor patru miniștri.

V. M. Molotov a propus să se dea delegației austriace posibilitatea de a asista la toate ședințele miniștrilor afacerilor externe, ori de cite ori se va discuta problema Austriei.

Acastă propunere a lui V. M. Molotov a fost acceptată.

S-a hotărît ca discutarea problemei Austriei să continue în ședința din 13 februarie.

Propunerile făcute de guvernul sovietic cu privire la grăbirea încheierii tratatului de pace cu Germania urmăresc tocmai acest scop. Altfel, popoarele german și austriac, cit și celelalte popoare din Europa, sînt interesate într-o asemenea rezolvare a problemei tratatului de pace cu Germania.

Am ascultat astăzi declarația ministrului afacerilor externe al Austriei, dl. Figl. Delegația sovietică, făcînd propunerea de a se include pe ordinea de zi a conferinței problema tratatului de stat cu Austria, a considerat necesar ca la discutarea acestei probleme să fie ascultată o delegație austriacă.

Săptămă pe reprezentanții Austriei la conferința noastră. Era necesar să se acorde guvernului Austriei posibilitatea de a-și expune punctul de vedere la această conferință.

La discutarea problemei germane, am fost lipsiți de posibilitatea de a asculta pe reprezentanții poporului german, pe reprezentanții Germaniei răzărîtine și ai celor occidentale. Nu putem să nu regretăm că miniștrii celor trei puteri occidentale au respins propunerea de a se invita la această conferință reprezentanții ai Germaniei.

În numele guvernului austriac, dl. Figl a exprimat dorința ca achitarea sumei stabilite conform articolului 35, pentru fostele bunuri germane, preluate Austriei de Uniunea Sovietică în baza prevederilor tratatului să fie făcută nu în dolari, ci prin livrări de mărfuri austriace.

Guvernul sovietic este gata să țină seama de această dorință a guvernului Austriei. Guvernul sovietic este de acord ca Austria să plătească Uniunii Sovietice suma indicată în articolul 35, nu în dolari, ci prin livrări de mărfuri.

În ceea ce privește celelalte observații legale de articolul 35, trebuie să avem în vedere faptul că o nouă discutare a unor asemenea probleme nu poate da nimic în afară de noi complicații și tergiversări în reglementarea problemei tratatului de stat cu Austria.

Am ascultat aici evocarea sacrificiilor făcute de Austria în timpul războiului și după terminarea lui. Nu putem însă uita că trupele austriace, integramentele în armata hitleristă, au provocat uriașe prejudicii Uniunii Sovietice și nu numai Uniunii Sovietice. Tocmai de aceea, în cunoscuta declarație de la Moscova din 1. noiembrie 1943 cu privire la Austria se spune că Austria poartă răspunderea pentru participarea la război de partea Germaniei hitleriste. Cu toate acestea, Austriei nu i-au fost și nu sînt impuse nici un fel de obligații pentru a compensa măcar în parte pagubele provocate de ea. Articolul 35, al proiectului de tratat cu Austria examinat se referă doar la fostele bunuri germane din Austria, care nu sînt proprietatea Austriei, dar și aceste foste bunuri germane vor trece în proprietatea Austriei după termenul prevăzut în tratat. Considerentele expuse de mine stau la baza propunerilor Uniunii Sovietice prezentate spre examinare actualiei conferințe.

Într-o conferință a acestor propuneri: „Despre încheierea tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrie independente și democratice”.

Guvernele U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A., recunosc că interesele întăririi păcii în Europa și necesitatea asigurării drepturilor naționale ale poporului austriac cer refuzarea cîm grabnică a Austriei libere și independente și că reglemen-

tarea problemei austriace trebuie să corespundă acordurilor existente între cele patru puteri.

În conformitate cu aceasta, guvernele celor patru puteri au căzut de acord:

1. Să însărcineze pe adjuncții miniștrilor afacerilor externe să pregătească în termen de 3 luni textul definitiv al „Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrie independente și democratice”, călăuzindu-se după următoarele:

a) Să se termine elaborarea proiectului de tratat de stat cu Austria, asupra căruia cele patru puteri au căzut în linii generale de acord în 1949, și în conformitate cu care Austria este restabilită ca stat suveran, independent și democratic, este eliberată de controlul celor patru puteri, iar mecanismul de control existent — comisia aliată pentru Austria și toate organele ei — sînt lichidate și ocupația Austriei încetează;

b) Să se includă în textul tratatului de stat cu Austria următorul articol suplimentar:

„Austria se obligă să nu intre în nicio coaliție sau alianță militară, îndreptată împotriva oricărui puteri care a participat cu forțele sale armate la războiul împotriva Germaniei și la eliberarea Austriei.

Austria se obligă de asemenea să nu admită crearea de baze militare străine pe teritoriul ei și totodată să nu admită folosirea unor instructori și specialiști militari străini în Austria”.

Guvernele S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S. își asumă la rîndul lor obligația de a respecta clauzele prezentului articol;

c) Să se ia notă de comunicarea guvernului Uniunii Sovietice care a arătat că ținînd seama de dorința guvernului Austriei, se declară de acord ca Austria să achite prin livrări în mărfuri suma plăților cuvenite Uniunii Sovietice pentru fostele bunuri germane în conformitate cu articolul 35 din proiectul de tratat de stat.

2. În vederea preîntîmpinării încercărilor de a se înfăptui un nou Anschluss, să se amîne, pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania, retragerea trupelor celor patru puteri aflate pe teritoriul zonei respective din Austria. Să se retragă din orașul Viena toate trupele străine concomitent cu lichidarea comisiei aliate.

Trupele celor patru puteri care rămîn temporar în Austria, nu vor fi trupe de ocupație și nu vor îndeplini funcții de ocupație și în același timp nu se vor amesteca în treburile administrației austriace și în viața social-politică a țării.

Situația juridică a acestor trupe va fi determinată de un acord special care trebuie să fie pregătit de cele patru puteri cu participarea Austriei și să intre în vigoare simultan cu intrarea în vigoare a tratatului de stat cu Austria.

3. Să se însărcineze adjuncții miniștrilor afacerilor externe să examineze problema Triestului, în legătură cu propunerea guvernului sovietic ca orașul Triest și teritoriul din jurul lui să nu fie folosite ca bază militară.

Delegația sovietică își exprimă dorința ca actuala conferință de la Berlin să-și îndeplinească importanta sarcină de a rezolva problema tratatului de stat cu Austria.

Soluția propusă de Uniunea Sovietică în problema tratatului cu Austria are o însemnătate esențială pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale.

RECENZIE

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară” din 12 februarie 1954 Nr. 7 (275)

La 12 februarie a apărut la București numărul 7 (275) al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară”, organ al Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești.

Articolul de fond intitulat „Puterea înflorire a culturii în țările de democrație populară” este consacrat înfăptuirii cu succes a revoluției culturale în Republica Populară Chineză și în țările de democrație populară din Europa.

Articolul subliniază că revoluția culturală este o parte integrantă și constituivă a construirii socialismului. Ea se înfăptuiește, arată articolul, pe baza puterilor avînt al economiei în condițiile unei lupte crescînde a întregii omeniri progresiste în frunte cu Uniunea Sovietică pentru pace și securitatea popoarelor, pentru o colaborare pașnică și largirea relațiilor culturale dintre state.

În articolul de fond sînt arătate date grîitoare care ogîndesc adevărata înflorire a culturii în țările de democrație populară. În aceste țări se acordă o mare atenție învățămîntului public, creșterii unei noi intelectualități din rîndurile poporului.

Articolul de fond subliniază rolul important care-l au în revoluția culturală schimburi culturale crescînd și colaborarea culturală dintre toate țările lagărului democratic și socialismului din Europa și Asia, rolul important al ajutorului multilateral și dezinteresat al Uniunii Sovietice.

Sarcinile partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară, se arată în articolul de fond, constau în a ridica și mai sus nivelul cultural al maselor populare, de a face din toți oamenii muncii oameni cu lîc, constructori conștienți ai societății socialiste, de a nu slăbi eforturile în construcția culturală, în lupta împotriva ideologiei burgheze, împotriva putredelor „idei” ale urii față de om, ale distrugerii și războiului.

Pe prima pagină ziarul publică o știre privitoare la chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice către toți alegătorii, către muncitori și muncitoare, țărani și țărănce, către intelectuali sovietici, către ostașii Armatei Sovietice și al Flotei Maritime Militare, în legătură cu alegerile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. „În acest remarcabil document, care cu un mare avînt politic și caldă aprobare este întîmpinat de toți oamenii sovietici, scrie ziarul, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice face bilanțul marilor realizări ale popoarelor Uniunii Sovietice în anii posibeli și trasează sarcinile partidului și ale poporului sovietic în anii apropiați”.

Ziarul publică o amplă relatare cu privire la conferința miniștrilor de externe ai celor patru puteri de la Berlin.

În articolul lui A. Dvorjak, ministrul comerțului exterior al Republicii Cehoslovace, intitulat „Colaborarea economică a țărilor lagărului democratic” sînt arătate nobile relații economice internaționale stabilite între țările lagărului păcii, socialismului și democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Comerțul exterior, subliniază autorul articolului, care se bazează pe sistemul acordurilor de lungă durată, pe principiul unei depline egalități în drepturi a avantajelor reciproce, este astăzi principala formă a colaborării economice dintre țările lagărului democratic cu ajutorul căreia se coordonează planurile de stat ale dezvoltării economiei naționale, iar lozina internaționalismului proletar este conținutul real al acestei colaborări. Bazat pe un bogat material faptic, autorul arată marea importanță a acestui noi forme de ajutor reciproc pentru dezvoltarea economică a țărilor de democrație populară și creșterea bunăstării a maselor. În exemple concrete autorul arată contrastul izbitor al relațiilor economice dintre țările capitalului.

Ziarul publică date despre rezultatele îndeplinirii planurilor de dezvoltare a economiei naționale în 1953 în Polonia și România.

Ziarul publică de asemenea un articol al lui Ottavio Pastore, intitulat „Treizeci de ani de la apariția ziarului „Unită”.

În scrisoarea lui G. Korn — „Faptele și uneltirile revanșarilor de la Bonn”, publicată în ziar, sînt demascate uneltirile militaristilor din Germania occidentală.

Ziarul mai publică rubrica „În partidele comuniste și muncitorești”, note politice de Jan Marek și diferite informații.

Puternicul avânt al economiei țărilor din lagărul socialist

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. „Rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1953”, publicat în presa sovietică, constituie o nouă dovadă remarcabilă a înfloririi economiei socialiste de pace a Uniunii Sovietice, a puternicului avânt al tuturor ramurilor ei, a ridicării neîncetate a nivelului material și cultural al poporului sovietic. Cifrele laconice, sobre ale acestui comunicat sună ca un cîntec de victorie închinat muncii constructive inspirate a oamenilor sovietici, care din an în an obțin noi succese remarcabile în lupta pentru îndeplinirea celui de al cincilea plan cincinal. Prin caracterul lor concludent ele demască pînă la capăt calomniile prostete ale ziarelor burgheze reacționare în legătură cu dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice îndrumă energia nesecată a oamenilor sovietici spre realizarea mărețelor sarcini ale construirii societății comuniste prin trecerea treptată de la socialism la comunism. În istoricele hotărâri ale celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S., au fost fixate principalele sarcini ale partidului în opera construcției comuniste. Rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. în 1953 dovedesc că hotărârile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice sînt traduse cu succes în viață. Că societatea sovietică s-a apropiat și mai mult de țelul născut — triumful comunismului.

Industria socialistă a Uniunii Sovietice se dezvoltă în ritm vertiginos. Anul trecut producția globală a întregii industrii a U.R.S.S. a crescut cu 12 la sută față de 1952 și cu 45 la sută față de 1950. Planul anual al producției industriale globale a fost îndeplinit în ansamblu în proporție de 101 la sută. Anul trecut, în U.R.S.S. a continuat dezvoltarea pe toate căile a ramurilor industriale grele, temelia temelilor economiei socialiste. În comparație cu 1952 țara a căpătat cu 10 la sută mai mult oțel, cu 9 la sută mai mult fontă, cu 6 la sută mai mult cărbune, cu 12 la sută mai mult petrol.

Hotărârile sesiunii a V-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S., ale Plenarei din septembrie a C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și hotărârile ulterioare ale C.C. al P.C.U.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. au înarmat pe oamenii sovietici cu un program de luptă în vederea ridicării rapide a bunăstării poporului.

Urișele succese obținute în anii Puterii sovietice în dezvoltarea industriei grele au creat o bază pentru o producție accelerată a obiectelor de consum popular. În 1953 a sporit considerabil producția industriei ușoare și a industriei alimentare din U.R.S.S. Totodată, potrivit cu cerințele crescînde ale populației, s-a îmbunătățit calitatea și s-a extins sortimentul produselor fabricate. Datele citate în comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. constituie o nouă dovadă de netăgăduit că scopul producției socialiste este grija față de om cu nevoile sale crescînde.

În etapa actuală a construcției comuniste în U.R.S.S., veriga principală în rezolvarea sarcinilor este a unei abundente de produse de consum este producția agricolă. În 1953, lucrătorii din agricultura U.R.S.S. au obținut noi succese, demonstrînd în mod concludent uriașele posibilități

ale orinduirii colhoznice, care nu sînt încă nici pe departe folosite. Suprafețele însămînțate în vederea recoltei din 1953 au fost mărite cu 1.400.000 ha. față de 1952. Suprafețele cultivate cu grâu au crescut cu 2.000.000 ha. A crescut numărul vitelor. Se realizează cu succes mecanizarea complexă a agriculturii. Sporește înzestrarea tehnică a satului sovietic, care numai în cursul anului trecut a căpătat 139.000 tractoare cu destinație generală (soțolit în tractoare de cîte 15 c.p.), 18.000 tractoare de prăsit, 41.000 combine de recoltat cereale, 69.000 autocamioane, etc.

Pe baza avîntului rapid al tuturor ramurilor economiei naționale crește tot mai mult nivelul material și cultural al poporului sovietic. Grija pentru interesele de zi cu zi ale oamenilor muncii este țelul suprem al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Guvernului U.R.S.S. În 1953 venitul național al U.R.S.S. a fost cu 8 la sută mai mare decît în 1952. Suma totală a veniturilor muncitorilor, funcționarilor și țăranilor sovietici a crescut în 1953 cu 13 la sută în comparație cu anul precedent. Aceasta înseamnă că oamenii sovietici au început să se îmbrace și să se alimenteze și mai bine, au căpătat mai multe posibilități pentru satisfacerea nevoilor lor materiale și culturale.

S-a lărgit comerțul interior în U.R.S.S., chemat să contribuie la o satisfacere tot mai deplină și multilaterală a cerințelor populației. În cursul anului 1953 organizațiile comerciale de stat și cooperatiste au vîndut cu 21 la sută mai multe mărfuri decît în 1952. În acest an au fost deschise circa 6.000 de noi magazine.

Uniunea Sovietică, credincioasă politicii ei de pace și colaborare internațională, acționează în permanență pentru lărgirea legăturilor economice cu celelalte țări, inclusiv statele capitaliste. În 1953 Statul sovietic a făcut comerț cu 51 de state, crescînd totodată considerabil volumul schimbului de mărfuri dintre U.R.S.S. și o serie de țări din Europa occidentală, Orientul Apropiat și Mijlociu. Pentru prima oară în perioada de după război U.R.S.S. a încheiat acorduri comerciale cu India, Franța, Argentina, Grecia și Islanda. În acest an volumul comerțului exterior al Uniunii Sovietice a crescut cu 11 la sută, depășind aproape de 4 ori nivelul dinainte de război. Lărgirea legăturilor comerțului exterior dintre U.R.S.S. și țările străine constituie o mătură concludentă a năzuinței profunde a Uniunii Sovietice de slăbire a încordării internaționale.

Puternicul avînt al economiei socialiste a Uniunii Sovietice, creșterea neîncetată a bunăstării populației atragă trîncina de neclintit a situației interne a U.R.S.S., voința sinceră de pace a poporului sovietic, hotărîrea sa nestrămutată de a construi, sub conducerea partidului său comunist, edificii luminoase al societății comuniste.

Sub semnul unui avînt neînterupt se dezvoltă economia tuturor țărilor lagărului socialist. Sub conducerea partidului lor comunist oamenii muncii din Republica Populară Chineză au terminat refacerea economiei naționale și au pus bazele industrializării socialiste a țării. În 1953 ei au pornit cu un uriaș entuziasm să realizeze primul plan cincinal. An de an devine tot mai bună și frumoasă viața poporului chinez. Anul trecut, de pildă, puterea sa de cumpărare a crescut cu 20 la sută față de 1952.

Consumul de stupefiante se practică pe scară largă în Statele Unite

WASHINGTON (Agerpres). — Unul din aspectele caracteristice ale faimosului „mod de viață american” este consumul de stupefiante, care se practică pe o scară largă în Statele Unite.

După cum relatează ziarul italian „Il Paese”, în Statele Unite există nu mai puțin de 13 milioane de persoane, bărbați, femei, lini și chiar copii sub 10 ani, care consumă stupefiante. În 1953, numărul persoanelor arestate pentru că au făcut uz de stupefiante a fost de două ori mai mare decît în 1933.

Situația deplorabilă a metroului din New-York

NEW-YORK (Agerpres). — Revista americană „Newsweek” se ocupă într-un reportaj de situația deplorabilă a metroului din New-York. Revista relatează că — deși din 1947 biletele de călătorie au fost scumpe, te cu 200 la sută — metroul devine din ce în ce mai murdar și supraaglomerat. „Nici măcar un porc care se respectă — subliniază revista — n-ar accepta să călătorească spre abator cu un asemenea tren”.

Congresul general pentru apărarea păcii din Canada

În zilele de 30 și 31 ianuarie a avut loc la Toronto, în sala „Massey Hall”, „Congresul canadian pentru apărarea păcii pe calea tratativelor”. La congres au participat 1.500 de delegați din aproape toate provinciile Canadei, aleși la adunările diferitelor organizații obștești, sindicale, instituții de învățămînt și în diferite localități. 1.154 persoane au trimis

donajii în bani și scrisori prin care cer să fie considerate delegați la congres, neputînd participa personal la lucrările acestuia.

La lucrările congresului au mai luat parte mai mulți întreprinzători și reprezentanți ai clerului.

La prima ședință a congresului dr-ul Endicott a rostit cuvîntarea importantă „Tratativele trebuie să ducă la un acord”.

Țările Asiei salută propunerea Uniunii Sovietice de a încheia acorduri comerciale pe termen lung și de a acorda credite pentru procurarea de utilaj și mașini din Uniunea Sovietică

DELHI. (Agerpres). TASS anunță:

Ziarul „Hindu”, care apare la Madras, scrie într-un articol redacțional că țările Asiei salută propunerea Uniunii Sovietice de a încheia acorduri comerciale pe termen lung și de a acorda credite pentru procurarea de utilaj și mașini din Uniunea Sovietică. Ziarul subliniază cu satisfacție faptul că A. Menșikov, șeful delegației sovietice la sesiunea

C.E.A.E.O., a invitat pe reprezentanții țărilor Asiei și Extremului Orient să viziteze Uniunea Sovietică pentru a cunoaște dezvoltarea industriei și științei sovietice.

În ceea ce privește țările Asiei, ele salută orice acțiune sinceră îndreptată spre lărgirea pieței pentru exportul lor și pentru satisfacerea nevoilor urgente ale acestor țări în ceea ce privește utilajul,

Numeroase ziare vestgermane comentează favorabil problema reluării comerțului cu răsăritul

BONN. (Agerpres).

Numeroase ziare vestgermane se ocupă de problema reluării comerțului cu Răsăritul, subliniind că rezolvarea acestei probleme ar constitui un pas înainte pe calea destinderii încordării internaționale.

Ziarul „Hamburger Abendblatt” se ocupă în ultimul său număr de călătoria la Moscova a unui grup de oameni de afaceri englezi, subliniind că „un număr tot mai mare de oameni de afaceri din Occident se in-

teresează îndeaproape de piața pe care o oferă Răsăritul. Nu înțelegem de ce Germania trebuie să stea la o parte și să privească pasiv cum Anglia și Franța profită de avantajele pe care le oferă comerțul cu Răsăritul”.

„Lumea poate fi echilibrată numai prin măsuri de ordin economic”, scrie „Kasseler Zeitung”, subliniind că „legăturile economice au o deosebită importanță pentru destinderea încordării internaționale”.

Declarația comentatorului oficial englez la conferința de la Berlin

BERLIN. (Agerpres). A.D.N.

Șeful departamentului de informații al ministerului englez al afacerilor externe, O'Neill, a confirmat la 10 februarie la conferința de presă organizată de englezi la Berlin că, spre deosebire de poziția miniștrilor afacerilor externe ai puterilor occidentale, delegația sovietică a exprimat clar dorința de a ajunge la un acord în problema germană.

O'Neill, care este comentatorul oficial englez la conferința miniștrilor afacerilor externe, a făcut această declarație ca răspuns la întrebarea

pusă de un corespondent englez. Ziăristul englez a întrebat dacă delegația sovietică dorește continuarea discuțiilor la punctul doi al ordinei de zi. O'Neill a răspuns: „Molotov n-a propus nici odată încetarea discuțiilor problemei germane. De asemenea, el n-a declarat nici odată că realizarea unui compromis este imposibilă”. La întrebarea ziăristului: „Nu-i așa că parca noastră este de părere că realizarea unui acord este imposibilă?” — O'Neill a răspuns: „Da, acest lucru reiese îndeosebi astăzi din discursurile lui Dulles și Eden”.

NOTE POLITICE

Sclavi mexicani în S. U. A.

de L. Kaminin

Recent, guvernul Mexicului a declarat că este hotărât să nu mai încheie cu S.U.A. un nou acord cu privire la recrutarea de muncitori mexicani (vechii acord a fost în vigoare pînă la 15 ianuarie t.t.). Comentînd acest fapt, presa mexicană relevă numeroase date care dovedesc că muncitorii mexicani sînt exploatați salbatic în S.U.A.

Deși apologetii imperialismului american trec sub tăcere această latură a „modului de viață american”, totuși este îndeosebi cunoscut faptul că în S.U.A. este folosit un întreg sistem al celor mai diverse și sălbătice forme de muncă forțată. Una din aceste forme este exploatarea nemiloasă a forței de muncă, recrutată în alte țări, și în special în Mexic.

În mod inevitabil se pune întrebarea: de ce S.U.A. importă forță de muncă? Explicînd cauzele acestui fapt, politicienii americani încearcă să facă din alb negru. După cum spun ei, în S.U.A. s-ar face simțită o lipsă acută de mînă de lucru. Seriozitatea unei asemenea afirmații este, însă, cu totul îndoieabilă, întrucît se știe că în S.U.A. o parte însemnată a populației indigene capabilă de muncă nu are munca asigurată.

Dezvăluind adevăratele cauze ale contractării de forță de muncă în Mexic, ziarul „New York Times” scria că aceasta este cauzată de dorința de „a obține forță de muncă ieftină”. Tocmai tendința monopolizării americane de a obține forță de muncă ieftină explică faptul că Washington impune an de an guvernului din Mexic contracte cu privire la recrutarea de muncitori mexicani.

Alungați de foamete, mizerie și lipsă de pămînt, mexicanii care pleacă în S.U.A., sperînd o viață mai bună, sînt nevoiți să suporte condiții asemănătoare sclaviei. Marca majoritate a acestora devin peoni-robi agricoli, care se găsesc în dependență înrobitoare față de marii fermieri, de la care nu pot pleca pînă la expira-

rea contractului. Ei sînt forțați să lucreze cel puțin 12 ore pe plantajii, sub permanentă supraveghere, primind pentru munca lor grea un salariu de 3-4 ori mai mic decît muncitorii agricoli de cetățenie americană.

Este și mai tragică soarta acelor mexicani care sînt recrutați în mod ilegal de către agenții marilor fermieri americani și care sînt trimiși prin contrabandă în S.U.A. Autoritățile din statele din sudul S.U.A. importă în acest fel anual peste 200.000 de muncitori mexicani.

Aceștia sînt adevărați sclavi în secolul XX. Ținîndu-i sub amenințarea de a-i preda poliției pentru vina de a fi trecut ilegal frontiera, plantatorii americani exploatează salbatic pe mexicani.

Muncitorii mexicani sînt nevoiți să locuiască în lagăre speciale, formate din cocioabe jalnice de pămînt, din „case” construite din scinduri putredite și vechi sau din bidoane de gaz turnate. Potrivit contractelor, populația acestor lagăre nu are voie să le părăsească. Muncitorii sînt nevoiți să-și cumpere alimente la prețurile care aparțin stăpînilor plantațiilor pe care le lucrează. Stabilind în mod arbitrar prețuri mari la mărfurile care se vînd în aceste prăvălii, marii proprietari se îmbogățesc și mai mult de pe urma muncitorilor mexicani.

Descriînd situația mexicanilor din S.U.A., Cary McWilliams, în cartea sa intitulată „La nord de Mexic”, subliniază că aceștia sînt înjosiți la starea de cetățeni de „categoria a doua”.

Situația, și așa destul de grea a muncitorilor agricoli mexicani, este înrăutățită și prin faptul că la fiecare pas ei se lovesc de manifestări îngrozitoare ale modului de viață american, cum ar fi discriminarea rasială. Pe ușile multor instituții publice pot fi văzute tăblițe care constituie o jignire adusă demnității omenești: „Pentru

V. M. Molotov

l-a primit pe ministrul de externe al Austriei

BERLIN. (Agerpres). — La 11 februarie, V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., l-a primit pe Leopold Figl, ministrul de externe al Austriei. Au participat reprezentanți ai ministerului de externe austriac, precum și Iliev, înalt comisar și ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Austria.

Noi succese ale Armatei Populare Vietnameze

PEKIN. (Agerpres). — Agenția Vietnameză de informații a transmis comunicatul înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze prin care anunță că la 7 februarie forțele populare au intrat în orașul Kontum, capitala provinciei Kontum din Vietnamul central.

Retragerea francezilor s-a efectuat într-o panică indescriptibilă, așa încît ei n-au avut timp să distrugă depozitele de muniții și de echipament militar. Uzina electrică este de asemenea intactă.

Congresul Partidului Comunist din Bielorusia

MINSK. (Agerpres). — TASS La 10 februarie s-a deschis la Minsk Congresul al 21-lea al Partidului Comunist din Bielorusia.

N. S. Paloticev, primul secretar al Comitetului Central, a prezentat raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bielorusia.

Spectacole

TEATRUL DE STAT: Vineri, 19 februarie și sîmbătă, 20 februarie, la orele 20: Titanic vals.

TEATRUL DE MARIONETE, în fiecare joi și duminică, la orele 10, reprezentație în limba română „Hănel și Grele”.

„GHEORGHE DOJA”, pînă la 22 februarie: „O scrisoare pierdută”. Nou film romnesc. Repr. 3, 6 și 9.

Biletele luate anticipat se vor prezenta la casă pentru a fi preschimbate.

„NICOLAE BALCESCU” prezintă: pînă la 19 februarie: Veștorul vremurilor noi. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„HERBAC JANOS”. Prințesa truflăș. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„I. L. CARAGIALE”: Zi de sărbătoare. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”, pînă la 19 februarie: Actualitatea în imagini Nr. 4. Noutățile zilei Nr. 64. — Sănătatea și alimentația. — Iarmarocul vesel.

„MAXIM GORKI” (Micălaça): azi, 16 februarie: Sădo. — Reprezentații în zilele de lucru la orele 7.

„SOLIDARITATEA” (Gai), azi, 16 februarie: O femeie își refacă viața. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7 seara.

Convocarea Congresului P. S. U. G.

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. Serviciul de presă al Partidului Socialist Unit din Germania a dat publicității un comunicat în care se spune:

În conformitate cu hotărîrea celei de a 16-a plenare a Comitetului Central, la 30 martie 1954 va fi convocat la Berlin al 4-lea Congres al P.S.U.G., cu următoarea ordine de zi:

1. Cuvîntul introductiv, rostit de tovarășul Wilhelm Pieck.
2. Raportul Comitetului Central.
- Raportul Comisiei centrale de revizie.
- Raportul Comisiei centrale a controlului de partid.
3. Modificarea Statutului P.S.U.G.
4. Alegerea organelor centrale ale partidului.

Dezvoltarea televiziunii în U. R. S. S.

Televiziunea joacă un rol important în satisfacerea cerințelor culturale mereu crescînde ale oamenilor sovietici. Studiourile de televiziune din Moscova, Leningrad și Kiev transmit spectacole dramatice și muzicale, concerte și filme artistice, reportajii de la diferite competiții sportive, cuvîntări ale oamenilor de știință și ale inovatorilor din producție, ale scriitorilor și poezilor. Tehnica emisiunilor de televiziune se perfecționează neîncet, se construiesc noi tipuri de aparate de recepție. Anul acesta vor fi puse în vînzare noile aparate de

televiziune — „Pionier”, „Sever”, „Avangard” și „Svet”. Cel mai mic dintre acestea, aparatul cu marca „Pionier” are un ecran de 10x14 cm., iar dimensiunea ecranului aparatului „Svet” este de 24x36 cm.

Noile aparate de televiziune dau o imagine foarte clară și consumă de 1,5-2 ori mai puțin curent electric decît aparatele construite anterior.

În prezent, inginerii sovietici creează noi modele de aparate de televiziune destinate în special sanatoriilor, caselor de odihnă și cluburilor, fiind prevăzute cu un ecran de 1x1,5 m.